

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik **minden vasárnap.** Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba **Városháztér 6. sz.** alá küldendő.

Pest, nov. 14. 1869. **45. szám.**

GYŰJTŐKNEK **öt előfizető** után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Nyilatkozat.

A „LUDAS MATYI" szerkesztésétől — megszakitva minden további összeköttetést e lappal — **ezuttal végkép visszalépek**, hálásan köszönve meg a tisztelt olvasó közönség irántam tanusitott türelmét.

Bényei István.

Felekezeti Jóska miniszterhez.

Szépen megfeleltél kis öcsém
Az interpellátzióra,
Elmondád, — és nem tétováztál
Sem erre, sem pedig arra, —
Már most, tudod-e? verba volant..
Tégy is valamit, ne csak szólj,
Nehogy miként egy másik társod
Te is csak hamar lepasszolj. —

Pénz kell? ne busulj semmit rajta
Van elég, ó van, — s ezt elhidd —
Hisz Menyus mondá csak a minap:
„Hogy hat millió a profit." —

Jankó ujságtok lepingálja
A nagy teljes-teli kasszát,
Markolj bele, rakd meg zsebedet
Vegye a tanügy is hasznát.

Mert bizony csak koldus portzió
Két száz ezeres budgeted . .
Ezen a tanfelügyelőket
Nem tom' ki . . — hogy telelteted!
Ne busulj, ne félj! majd ád Menyus
Van pénze elég — mint polyva,
Vagy is — mint akarám mondani —
Van ám — mint békának tolla.

Zichy Tóni biztatgat nagyon,
Hogy csináltattatok lutrit..
Ki megnyeri majd a főtreffert
Örömében nagyot ugrik;
Ajánlja a „Pestis Tapló"-ba
Népoktatásnak lutriát,
„Vegyetek hát" — mondja — „vegyetek"
Tanügyi — lutri-czédulát. —

Lám! mily derék gyerekek vagytok..
Két miniszter tesz ki egyet.
Attól félek megmozditjátok
Utóbb, a szentgellér hegyet!
Ámde lutrist minek játszatok?
Szégyen az, — s nem nekünk való,
Hisz van pénz, — azt mondá Menyuska —
Vedd el! ott a hat millió!*)

Bőgős.

*) Ugy ám édes brúgósom, hanem van ám egy magyar kádentzia a mit ugy hinak, hogy: **nak — nek!**

Ludas Matyi.

A „szélső legjobbabb párt" programja.

(Folytatás és vége.)

11. Az igazságszolgáltatás lassu de méltóság teljes menésére s a bélyegjövedék szaporitására az igazságügyminiszterium már megtévén a kellő intézkedéseket, e téren ujabb reformok feleslegesek, pótlólag azonban szükségesnek mutatkozik az adósokra nézve eltörlött személyfogságot jövőre a hitelezők ellenében alkalmazásba venni, miután ezen országos kalamitásnak, t. i. az adósság csinálásnak egyedül ők az okai. Ezen uton az államadósságok Besze-bankó nélkül is tisztába hozhatók.

12. A népnevelésre szánt költségvetésből fizetéstelen műkedvelő tanitók alkalmazása által minél több megtakaritandó; azonban a muszkavezetők, csődörök, kanonokok és a szürke-nénék különösen dotáltassanak.

13. Azon rendkivüli boldogságot, melyet a közösügyes állapot a nemzetre árasztott illő és méltányos rendkivüli áldozatokkal viszonyba hozni. Ugyanazért adó tárgyát képezendik nemcsak a kézzel fogható dolgok, hanem a gondolhatók is; s a kinek agyában valami jó eszme fogamzik, azt rögtön a fináncznak bejelenteni s tőle a megszabandó akczist kifizetni köteles. Az ostoba eszmék és szerelmi sohajtások azonban illetékmentesek.

14. A dohánymonopoliumhoz csatolandó még a bagó, hogy igy a sátoros czigányok is legalább a közvetett adózás áldásaiban részesülhessenek. A só-egyedárusághoz pedig hozzáadandó a bors, paprika és a kapor.

15. A lőre szabaddá tétele által a fogyasztási adó jövedék tetemes hiányt szenvedvén, ennek kipótlása végett akcziz alá esnek az ugorkalé, savó és korpaczibere.

16. Tapasztaltatván, hogy kivált marhadög idején a faluvégi czigányok nagy mennyiségü esett húst fogyasztanak el, a nélkül, hogy érette akczizt fizetnének, ennek meggátlására a finánczok szaglászi osztálya utasittasssék, s mivel hozzájuk szakférfiak alkalmazázása is szükségeltetik, e végből a kellő gyakorlottságot kimutató gyepmesterek közt pályázat hirdettessék.

17. A czukoradó helyett répaadó hozassék be, melyhez csatolandó a zeller, csicsóka, petrezselyem és murkó.

18. A ki pedig oly szegény ördög, hogy testén és lelkén kivül egyebe nincsen, mitől adózhatna, — az ily megátalkodott naplopó elevenen megnyuzatik s kicserezett kutyabőréből diploma készitendö oly érdemes honfiak számára, kik az adónemek kitalálásában legszellemdusabbak.

19. Sajtószabadságot élveznek a miniszterek kopói, hajhászai és kuktái; minden más e kopéhadhoz nem tartozók vétség esetén olajba főzetnek, kerékbe töretnek, vagy megnyuzatván, bőrök kitömetik s Gelléri Szabó Jánosnak vánkosul adatik.

20. Mivel a polgári házasságot már a lajtántuli sógorok is elfogadták, annál fogva mi is törvénybe igtatjuk azt, azon kis módositással, hogy a polgári uton kötött házasság érvényességére mulhatlan főkellékül tüzetik ki: a római pápa áldását minden egyes esetben előlegesen megnyerni.

21. A jogegyenlőség minden honpolgárra kiterjesztetik, azon módositással, hogy a nemesek hidon és réven ezentul sem fizetnek vámot; a parasztok és honoratiorok, vagyis az oly proletáriusok, kik eszökkel és becsületes munkájukkal keresik kenyeröket 70 éven felül a bottól mentesek, — az ezen koron aluliakat pedig a birák bölcs belátására bizandó: hogy vajjon bottal vagy kancsukával kapacitálhatók-e sikeresebben a megyei rendszer tiszteletére.

Ime rövid kivonata a szélső legjobbabb párt programmjának; a mi itt nem érintetik az még sokkal épületesebb ugyan, de avatlanok orrára nem való.

Föl tehát szükebb hazámnak bő bugyogóban járó vitéz ifjusága, csatlakozzál ezen dicsőséges párthoz, hol számodra több rendbeli előnyök várnak; a mennyiben itt sem dolgozni, sem gondolkozni nem szükséges, mindezt elvégzi maga a pártnak nagy muftija, s a tagoknak más teendője nem leend, mint a főnök inditványaira s intentióira egy szivvel és lélekkel rámondani az Áment.

Papra Morgó.

Találós mese.

Nagy kopasz feje van —
Görbe háta s nyaka,
Ha szól: talán igaz
A századik szava?
Mesterségére pap
Vagy is inkább volna . .
Hanem a vadászat . .
Az a legfőbb dolga,
Szinte prokátor is
A lelkészség mellett . .
A kis Csányiaknak
Ép azért nem kellett.
Pap, vadász, prókátor,
Mind szép tulajdonság,
De mind ennél nagyobb:
Nagyobb a hazugság.
Hamis nála a zuz,
A máj, és a vese . .
Mond meg fiam Lajos
Kiről szól e mese?

Pista bá.

Pattantyú.

Törökországban is kiadatott a népoktatási törvény; majd meglássuk tehát, hogy a tudatlannak hiresztelt török papság, fogja-e oly tiszteletben tartani azt, mint a magyar klérus a mienket, s fog-e ellene annyi istentelen alattomosságot elkövetni, mint páter Brunnerék.

Szemelvények

(a papok tükörébő1, feleresztve szentelt vízzel s ajánlva Tritytroty és Makutyi pátereknek.)

1. A lónak ostort, szamárnak keresztet, a barátnak pedig korbácsot a hátára.

---

2. Őrizkedjél az öszvér hátuljától, az apácza elejétől, a szekér oldalától, s a papnak minden porczikájától.

---

3. Az ó időkben szent nevet nyert,
Ki legyet és sáskát zabált,
Hát még a ki szent ülepével
Hangya fészekre ülni mert?!

---

4. (Nonpossumus papa éneke)

Én egy vén holló-dög vagyok,
Valódi bünös szörnyeteg;
Ki bünét magába szedte
Mint rozsdát a vas fegyverek.
Ó Jézus fogj engem fülön . .
S mint ebnek, vess konczot elém,
Könyörülj sok nagy bűnömön
A pokol kegyébe vevén.

---

5. Pap, barát és tyuk soha se lakik jól, innen van az a példa beszéd: telhetetlen mint a pap-zsák.

---

6. Midőn az emberiség, még ostoba volt, a gonoszság feje az ördög, az időben alapitá a pápaságot.

---

7. Elég egy pap egy országban, azt is bekell zárni, és csak akkor ereszteni ki, ha hivatalában jár el.

---

8. Minden vallás jó, a legjobb azonban a . . legostobább.

---

9. Nincs vigabb élet a földhátán egy plebánusra nézve, mint fiatal gazdasszony ölében szolgálni az uristennek.

---

10. A papoktól ellehet venni a nőket, de nem a nőktől a papokat.

---

11. Ha szakácsné akarsz lenni
Csak a paphoz állj be:
Bérért nem kell sokat tenni
Mert ágyban rovod le.

Kün a zajgó nagy világban
A bün álarcztalan;
Benn a zárda magányában
Üzik nagy titkosan.

---

12. Azon hajadon ki az apácza fátyolt felölti, akárha kéjhölgyek sorába állana.

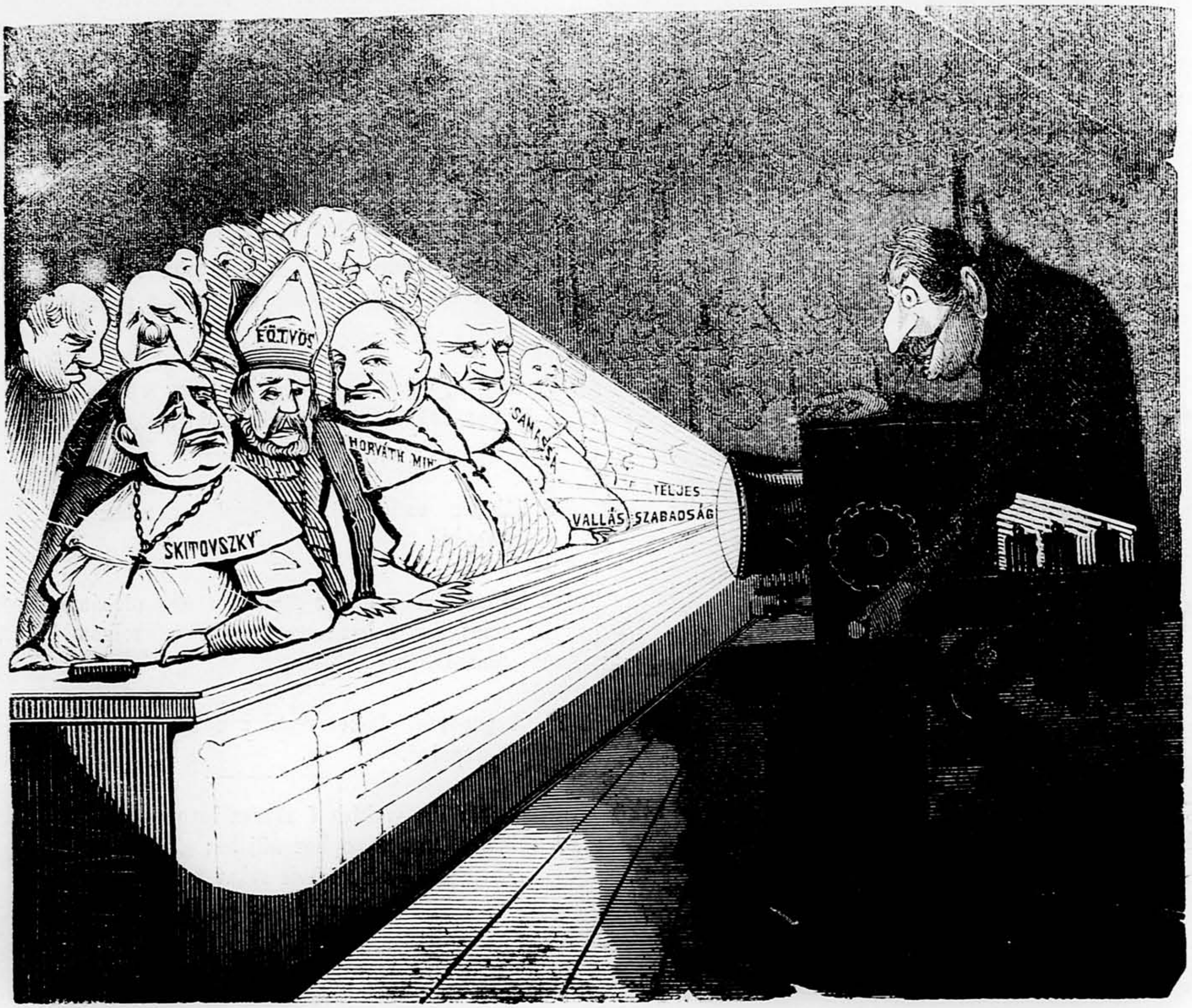
---

13. Mi a világi kéjelgőkre a kéjhölgy, ugyan az a nőkre nézve a barát, mivel a szent páterek a nőktől azon átalánosan becsült erénynyel birnak, hogy . . . hallgatagok.

---

14. Minden ember, ember, de különösen a barát.

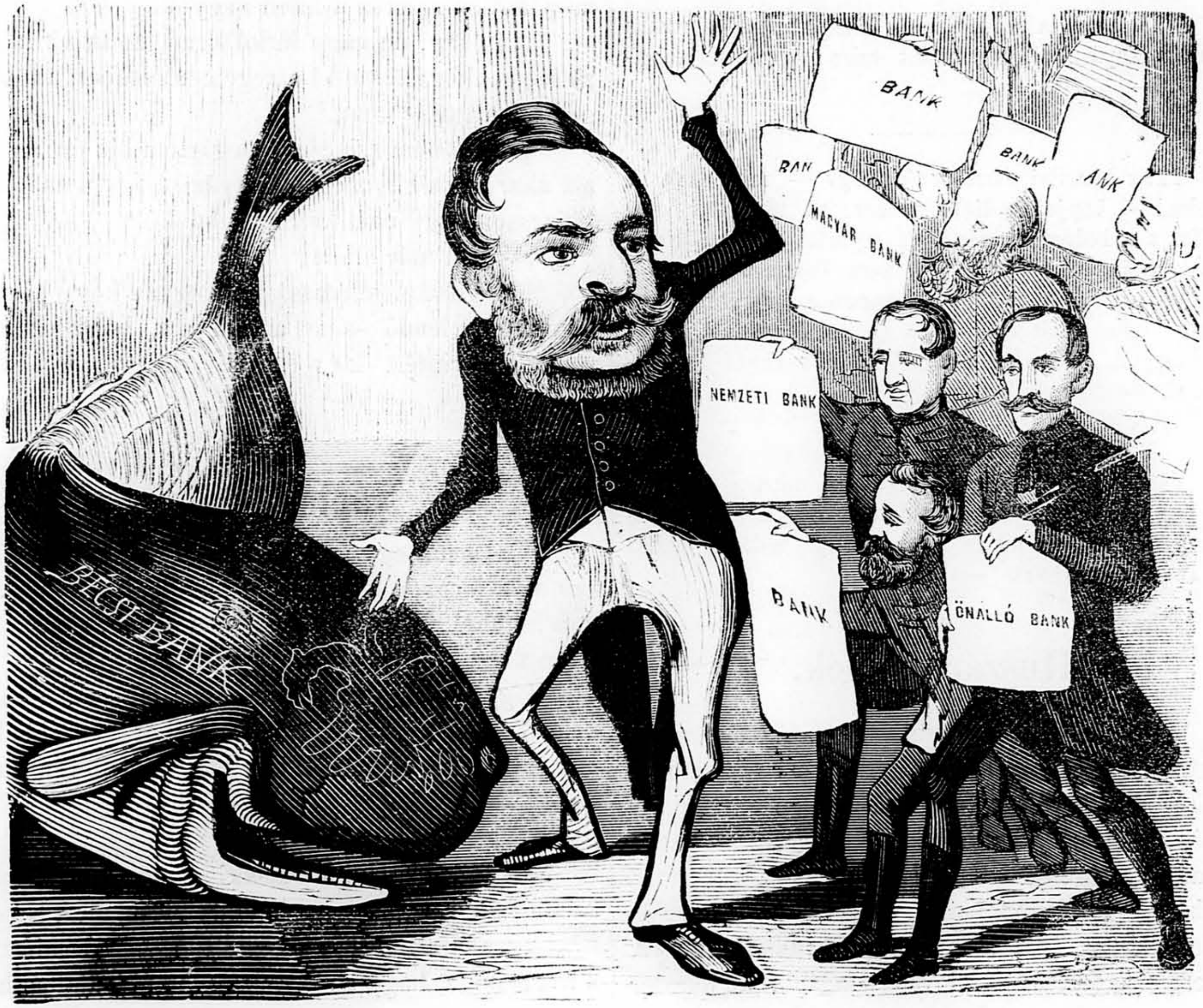
Illusztrált jelenetek

Mért nem kell a mamelukok
Táborának — Samassának
A teljcs vallás szabadság?

Azért, mivel a homályban
Elvakultak s szemeiket
Sérti minden világosság.

a képviselőházban.

Kardal: Bankot kérünk magyar
bankot...
Nem akarunk lenni pankrott.

Lonyai: Jaj uraim! a quotára!
Irgalmazzanak.
Nem lehet mert ez a czápa
Ugy éhen marad.

Szentelt vízzel bespriczczelt fricskák.

Páter Eszemiszom tehát a derék Bezerédit le tiltá a papi functiók teljesitésétől?

Le ám!

Ej, ej, osztán a kecskeméti Virág papnak még maig is szőllő kapásainak napszámát mise szolgálással elégíteni ki. —

Páter Makutyi észre vevén, hogy — mint szokták mondani — lopják a lisztet, azaz, az ujon jött fiatal káplán, s a kedves Czézike értik egymást, hogy a lehető bajnak elejét vegye, tanácsot kért Porcincula nénétől, hogy mitévő legyen, ki is azt tanácslá a páternek, hogy ha békeségben óhajt maradni, a káplán számára is állítson egyet, igy osztán mindenik beérheti a magáéval. —

Páter Tritytroty „az pápai nemes csizmadia czéh"-nek egy ujdonatuj perselyt küldött a begyülendő péterfillérek számára, hálául az Augusztin ur mellett véghez vitt szurkolásokért. —

Huszár tempók.

Gyakran különös gusztussa van a huszárnak. A szabadság harcz után 1851-ben nagy katonai gyakorlatot tartottak a bécsi gyepen, s midőn Ő felsége egy huszár ezred előtt ellovagolt, a tisztek biztatták a legényeket, hogy kiáltsanak „éljen"-t. Kiabálták is eleget, hanem egy vén huszár azt is kiáltá, hogy: **„de éljen ám Kossuth is."** A generalstab fejcsóválva lovagolt odább, az obester pedig meghagyá az illető kapitánynak, hogy a vén huszárt leszállitván a lóról, azonnal jó ötvenet farmatringoltasson reá.

Mikor aztán az öreg kikapta a portziót s megköszöné a strófot, kérdi tőle a kapitány:

„Ugyan Mihály miért tette kend most ezt a bolondot?"

„Megkövetem ássan vitéz kapitány uram! — mond az öreg — viszeketett a fenekem.

Az egyszeri regementspáter nagyon szereté tudakolni a huszároktól, hogy ki, miféle hiten van.

Egykor egy vén huszár került a stabhoz s ettől is kérdé: ‚no öreg, miféle hiten van kend.'

„Hát azon a hiten, — mond az öreg — a min a regiment szabó.

‚Hát az mi hiten van'?

„Az azon a hiten van vitéz tisztelendő szent atyám ez előtt két esztendővel foltozott nekem egy rajthuzlit 15 garasért, hogy én sohase fizetem meg, hát én is azon a hiten vagyok.

‚Ej öreg! de nagy lurkó kend, no itt ez a forintos bankó, fizesse ki a regement szabót, a többit pedig igya meg kend.'

„Köszönöm szivesen, megiszom biz én, de ha azt akarja vitéz tisztelendő atyám, hogy a snájdert kifizessem, ugy nem kell az a bankó."

‚Ugyan már miért?'

„Megtisztelem átassággal, ugyan hogy kivánhatná tisztelendő szent atyám azt, hogy ezért a rongyos forintért két ember megtagadja a hitét."

Napló-iá-dák.

Van tehát egy falu, mely a „Pesti Tapló" szerint az érdemben legelső!! s miből áll ez az érdem? abból, hogy egy kr. adóhátráléka sincs, sőt előre fizet.

Ugyan Zsigó bátyó! hol ez a falu, talán csak nem Tófalva? és mennyi osztalékot kap abból a Lónyaiféle hat millióból, hogy igy hintegeti a honfiui erényeket?

Mernék fogadni a Pulszki orrába, hogy az a szelei esküdt bizonyosan baloldali lesz, mert Napló néni ugyancsak meg leczkézteti basáskodásaiért.. s azt mondja, hogy az atyafiság tette hivatalba, holott semmi érdeme sincs.

Tolna megyében is van egy ilyen huszárkáplárból lett szolgabiró, hanem ez meg telivér jobbpárti, s bár a miniszterium baromi bánásmódjáért kriminális perbe rendelte fogatni, az egész kriminalitást szépen eltussolta a deákpárti atyafiság.

Szent adoma

a papok tüköréből.

Szenvedélyes whistjátékos volt a lutheránus lelkész. A hivek közt szét osztani szándékolt ostya közzé tévedésből oda vegyült egy elefántcsont whistmárka is.

Midőn aztán a pap Krisztus ezen szavaival: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem“ egyik parasztnak szájába dugá a márkát .. a paraszt bele harapott, de midőn sehogy sem tudá apróra rágni, azt mondá: „Tudj' az ördög tiszteletes uram, ugy látom, hogy nekem a csontjából jutott.“

Egy missionarius nagyban magyarázgatá a keresztyén vallást egy indusnak, többi között azt is, hogy a bor és kenyér a Kristus valóságos testévé és vérévé változik, ha a pap áldását rá adja: Midőn aztán azon kérdést intézte a komunikálás után az indushoz, „hány isten van“? a vad ember igy válaszolt: „Egy sincs, mert hiszen most etetted meg velem.“

II-ik József császár kérdezvén egy priortól, hányan vannak a klastromban? 200-an felséges uram! monda a prior.

„Hogyan oly feles számmal“?

‚Igen felség! de négy apácza klastromot kell ám ellátnunk‘ — felelé a nyilt szivü prior.

Adomák.

Egy Londonban a vasuton utazó X. ur, utközben kidugván fejét az ablakon, a szél elvitte kalapját. X. ur, gyorsan feltalálva magát, a kalaphoz tartozó skatulyát is a kalap után dobta. Midőn társai e miatti csudálkozásokban kérdék, jóváhagyva felelé: „Minden rendében van! Ha a kalapot földmüvesek vagy vasuti rendezők megtalálják, vagy zsiros fejökre vagy kezökbe véve vinnék az állomásra ezen esős időben, ugy az bizonyára elromolnék. De most, miután a skatulya mellette fekszik, lesz az a bizonyos oly okos, a kalapot bele tenni, melyen czimem is rajt van, s azt Londonba küldeni.“ Az utas akkor tökéletes nyugodtsággal, utazó sapkát vőn elő, egy sarokba ült, és csakugyan — megkapta a kalapot.

Egy tudós férfiunak U. tanárnak, különös esete történt. Ugyan is Halleből Gotha felé utazván, séta botját benn feledte. A tanár neje Raumburgban leszállt s Hallera táviroztatott, hogy a pálczát Gothába küldjék. Valószinüleg azonban sokáig elmaradt és a vasut eltávozott. E végből a férj Apoldában leszállt, hogy a legközelebbi vonaton nejével találkozhassék. A mint nem jelent meg osztályában, társai észrevették, hogy uti táskáját helyén hagyta, mit Gothában reá czimezve, ott hagytak. Igy a táska Gothában, a tanár Apoldában, neje Raumburgban s a pálcza Halleban volt. —

Egy vonaton egy ur és egy nő egyedül voltak egy kocsiban a második helyen. A férfiu beszédbe akart ereszkedni a nővel, a nő azonban eleinte rövid, később semmi feleletet sem adott. E végből a férfiu szivarra gyujtott; a nő jól tudva, hogy a második helyen csak a többi utas beleegyeztével lehet szivarozni, erre akarván utalni szomszédját, igy szolt hozzá:

„Uram, ön aligha ismeri az osztályoknak egymás közti különbségét“? „Óh igen“ felelé a kérdett „a különbség következő: az első helyen az utas goromba a conducteur iránt, a harmadik helyen a conducteur goromba az utas iránt s a második helyen az utasok egymás iránt gorombák.“

Egy hivatalnok elment utazni.

Néhány óra mulva, igy szólt kocsisa hozzá: „Hivatalnok ur, hogy mondják „elvesztettem“ francziául? „Perdu“ — lőn a válasz. „No, akkor a mi táskánk perdu.“

Midőn Bonaparte József, Spanyolország exkirálya, Schweiczban Prangis várában lakott volna, egyszer egy szép erdőbe ment sétálni, mely a várat körül vette; séta közben összejött egy idegennel, ki el volt tévedve, és kéré őt, miszerint lenne oly jó az utat megmutatni, mely Nyon felé vezet. József maga ajánlkozott kalauzul és utközben bizalmas beszédbe ereszkedett társával.

Az erdő szélén, honnét Nyont meglehetett látni, az idegen megköszönte a szivességet, és kéré Józsefet, nevének megmondásáért.

„Én Józsefnek hivatom“ felelé a kérdett és Spanyolország királya voltam; s igen boldognak érzem magam, oly derék embernek, mint ön, ka-

lauzává lenni. De hogy e kellemes társalgási órát sokáig emlékemben tarthassam, kérem önt nevéért?" —

„Én" felelé az idegen „Gusztávnak neveztetem, és voltam Svédország királya." Igy álla szemközt két trón vesztett király, kik közöl az egyik háboru által a másik békében veszté el a koronát.

Nyilt-tér.

Perczel Miklós baranyamegyei főispán ő méltóságához.

Méltóságos ur! Miután a köztünk fenforgó sajnos összeütközés egy közbejött lovagiassági ténynyel a megoldás lehetőségének stadiumába jutott, szivesen teszem meg a méltóságod kiengesztelésére alkalmas és szükségesnek mutatkozó lépést. Egész multam kezeskedik, hogy erre sem physikai sem erkölcsi kényszerüség, hanem azon nemesebb indok vezérel, melyet találván és igazán egy szenvedélyes fellobbanásnak, illetőleg annak következményei miatti őszinte sajnálatnak kell keresztelnem. Tartozom vele a sajtó tekintélyének, tartozom vele méltóságod multjának, hogy a Népzászlójában méltóságod személye ellen intézett sértő kifejezéseket vissza vonjam s midőn igy méltóságodnak a közvélemény előtt elégtételt szolgáltatok, szabad tán remélnem, hogy méltóságod is feledni fogja s kiegyenlitettetteknek tekintendi a történteket.

Áldor Imre,
a Népzászlója szerkesztője.

Ludas Matyi gyors postája.

Naszádos Katalin: Kérjük velünk tudatni, melyik Szent-Miklóson lakik, és a „Népszavá"-t vagy „Ludas Matyi"-t küldjük-e? —

Dobos Gyula tanitónak: Küldjük. —

Nigrinyi Józsefnek Haraszti. Szivesen látunk a szellemmunkások közt bárkit. A kapitány már eső után köpenyeg. A történelmi elbeszélést sziveskedjék beküldeni, közölhetőségéről csak azután véleményezhetünk.

Öcsvári Edének Fiumében. Dr. Lenhossek ur figarójáért — mennyibe a kép kerülne, nem adunk ki 20 frtot. Orvosnövendékeknek mulatságos lehetne a kép, de a nagy közönségnek nem. Ergo non datur.

Dörgő Dömötör urnak: Rendbe van minden, — a küldeményekről, ha elolvastuk, szólandunk. —

Scutich Aradon: Tessék küldeni, szivesen fogadjuk.

Rajzoló: VIRÁGHEGYI. Felelős szerkesztő: BÉNYEI ISTVÁN. | Kiadó-tulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Metsző: HUSZKA.

Pest, 1869. „MINERVA" első magyar-tót részvény könyvnyomda, Gyár-utcza 39. sz.